

Sygn. akt IX W 1847/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2015 r. sprawy

A. K.

s. M. i D. z domu (...)

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 6 kwietnia 2015r. o godzinie 12:22 w O. przy ul. (...) w sklepie (...) dokonał kradzieży artykułów spożywczo-przemysłowych i alkoholowych o łącznej wartości 118,16 zł na szkodę PHU (...). Z.

- tj. za wykroczenie z art. 119§1 kw

ORZEKA:

I. **obwinionego A. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. **119 § 1 kw** skazuje go na **karę 30 (trzydziestu) dni** ;

II. na podstawie art. 119 § 4 kw **orzeka wobec obwinionego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody** poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego PHU (...). Z. kwoty 118,16 (sto osiemnaście 16/100) złotych;

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

IX W 1847/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 kwietnia 2015 r., około godziny 12:00, do sklepu (...) przy ul. (...) w O. wszedł młody mężczyzna, w wieku około 18-25 lat, szczupłej budowy ciała, około 180 cm. wzrostu. Włosy miał krótko ostrzyżone, ciemne, na głowie czapkę z daszkiem koloru białego. Ubrany był w ciemny dres i białe adidas. Mężczyzna najpierw obszedł dookoła teren sklepu. Wziął koszyk i poszedł w stronę stanowiska z zakupami. Włożył do niego 4 zupki w proszku. Następnie podszedł do lodówek z alkoholem. Włożył do koszyka trzy paczki po cztery piwa każda – łącznie 12 sztuk: 4 puszki piwa (...), 4 puszki piwa (...), 4 puszki piwa (...). W

tym czasie na terenie sklepu było kilku klientów. Mężczyzna w pewnym momencie podszedł do drzwi wyjściowych, otworzył je i zawołał „czy coś jeszcze”. Jak spostrzegł, że nikt z personelu nie zareagował, wyszedł ze sklepu wraz z koszykiem i umieszczonym w nim towarem, za który nie zapłacił. Sprzedawca M. I. (1) wybiegł za sprawcą i dogonił go na przejściu dla pieszych ale został zaatakowany przez dwóch przechodniów, przekonanych o mającej miejsce napaści na uciekającego mężczyznę, sprawcę czynu. W wyniku reakcji przechodniów mężczyzna uciekł z koszykiem w nieznanym kierunku.

Wyżej wymieniona osoba została rozpoznana w toku czynności wyjaśniających przez policjantkę K. Z. (1) jako A. K..

(dowody: zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia k. 3, notatka urzędowa k. 4, 11, nagranie z monitoringu sklepu k. 9, dokumentacja fotograficzna k. 10, wyjaśnienia obwinionego k. 13, zeznania świadka: M. I. k. 5v-6, U. J. k. 8, K. Z. k. 26)

Sąd zważył, co następuje:

Obwiniony w toku czynności wyjaśniających przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Odmówił jednak składania dalszych wyjaśnień. Pomimo prawidłowego zawiadomienia go o terminie rozprawy nie stawił się w wyznaczonym terminie, co skutkowało wydaniem wyroku zaocznego.

Sąd uznał, że obwiniony swoim zachowaniem zmierza do uniknięcia odpowiedzialności za popełnione wykroczenie.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań świadków:

M. I., U. J. jednoznacznie wskazuje na trafność stawianego A. K. zarzutu. Zeznania, w których świadkowie opisują spostrzeżone zachowanie obwinionego – wkładanie do koszyka produktów spożywczo-przemysłowych w postaci zupek w proszku i piwa a następnie opuszczenie sklepu wraz z koszykiem bez uiszczenia zapłaty za umieszczone w nim towary, są spójne, wzajemnie się uzupełniają tworząc logiczną całość.

W ocenie Sądu, nie ma żadnych racjonalnych podstaw do odmówienia wiarygodności relacji tych świadków. Są to osoby zupełnie obce dla obwinionego a ich relacja jest w pełni obiektywna. Sąd nie dopatrywał się w niej żadnych cech, które mogłyby ją dyskredytować.

Świadek st. asp. K. Z. zeznała podczas rozprawy głównej, iż to właśnie obwiniony A. K. dopuścił się wyżej omówionego czynu. Po okazaniu jej zdjęcia, nie miała wątpliwości co do jego tożsamości, gdyż od wielu lat zna obwinionego. Pełniła obowiązki dzielnicowej na ul. (...) w obrębie własności miejsca zamieszkania obwinionego jak był jeszcze nieletni.

Z zeznaniami świadków w pełni korespondują dowody, co do których wiarygodności nie można mieć żadnych zastrzeżeń, a mianowicie nagranie z kamer monitoringu sklepu.

W świetle wskazanych wyżej dowodów oraz innych dowodów w postaci dokumentów, wina obwinionego jest ewidentna i została mu dowiedziona. Jednoznaczne zeznania świadków przesłuchanych w sprawie, nagranie z kamery monitoringu sklepu oraz załączone do akt sprawy dokumenty wskazują na fakt, iż to właśnie A. K. dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Sąd dał wiarę tym dowodom, bo są spójne logiczne, wzajemnie się uzupełniają tworząc komplementarną całość.

Wobec powyższych ustaleń, w ocenie Sądu, wina obwinionego nie budzi wątpliwości i została mu udowodniona. W dniu 6 kwietnia 2015 r. o godzinie 12:22 w O. przy ul. (...) w sklepie (...) A. K. dokonał kradzieży artykułów spożywczo-przemysłowych i alkoholowych o łącznej wartości 118,16 złotych na szkodę PHU (...). Z..

Czyn ten wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 kw i z mocy tego przepisu obwiniony został skazany i wymierzono mu karę. A. K. dokonując zaboru artykułów spożywczo-przemysłowych i alkoholowych o łącznej wartości

118,16 złotych poprzez ich włożenie do koszyka i opuszczenie sklepu wraz z koszykiem, bez uiszczenia za nie zapłaty, dopuścił się wykroczenia kradzieży z art. 119 § 1 kw.

Sąd wymierzając obwinionemu karę nie dopatrywał się okoliczności łagodzących.

Za okoliczności obciążające Sąd uznał dotychczasową wielokrotną karalność obwinionego co wskazuje na rażące lekceważenie przez obwinionego norm prawnych i społecznych (k. 17, 21-23).

W ocenie Sądu świadczy to o nieskuteczności dotychczas stosowanych kar i niepoprawności obwinionego. Podkreślić należy też, że dotychczas wymierzone kary bez wątpienia nie odniosły skutku. Nie wpłynęły na zmianę postępowania obwinionego, jego sposobu życia i nie wykształciły właściwej postawy co do cudzej własności i prawa. Nie zapobiegły też popełnianiu przez obwinionego kolejnych czynów zabronionych.

Wymierzając obwinionemu karę w oparciu o dyrektywy z art. 33 § 1 i 2 kw oraz uwzględniając okoliczności obciążające i znaczny stopień szkodliwości, Sąd doszedł do przekonania, że karą słuszną w zakresie społecznego oddziaływania oraz odpowiadającą celom zapobiegawczym i wychowawczym jakie mają zostać osiągnięte względem obwinionego jest kara 30 dni aresztu.

A. K. łamie porządek prawny notorycznie. Dotychczas orzekane kary służące wdrażaniu wyżej wymienionego do przestrzegania norm prawnych w przyszłości, okazały się zupełnie nieskuteczne.

Dla uzmysłowienia obwinionemu nieopłacalności wchodzenia w konflikt z prawem zasadnym jest orzeczenie najsurowszej z kar przewidzianych w kodeksie wykroczeń - kary aresztu. W warunkach wolnościowych bowiem kara nie osiągnie swoich celów wychowawczych i zapobiegawczych. Brak przypadkowości w działaniu obwinionego, łatwość z jaką dopuszcza się popełniania kolejnych wykroczeń oraz uprzednia wielokrotna karalność wymagają orzeczenia sankcji karnej represyjnej stanowiącej dotkliwą reakcję na kolejne naruszenie porządku prawnego. Karą, która cele takie spełni oraz adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości czynu jest właśnie kara 30 dni aresztu. Z uwagi na to, że szkoda wyrządzona tym czynem nie została naprawiona do dnia 27 maja 2015 r. Sąd orzekł środek karny w postaci obowiązku naprawienia tej szkody na rzecz pokrzywdzonego PHU (...). Z..

O kosztach sąd orzekł w oparciu o treść art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 § 1 kpw. Wobec sytuacji materialnej i rodzinnej obwinionego sąd zwolnił go od kosztów postępowania i opłaty.